

Hình như họ không thấy nào chấp nhận được công việc này của đàn bà cũng là một chuyện, như người ta nói!

Một gia đình thuê căn lầu có lối đi riêng trong ngôi nhà cháu tôi ở Montréal, Canada. Bà đi vào tháng 7 khi tôi đang ở đây, ông thuê nhà xuống phố cũ, rồi phép nói: “Thưa bà, chúng tôi sắp về Tunisie nghỉ hè, thăm gia đình. Xin nhờ bà đưa cho chúng bà hai ngàn phiều này, chúng tôi trả tiền nhà tháng 7 và tháng 8 luôn.”

Cô cháu tôi kể lại chuyện, rồi đi: Tháng nào ông ấy cũng nói như vậy. Không bao giờ ông ta trả tiền nhà trả cho mình mà luôn luôn nhờ đưa tiền nhà “cho chúng bà!”

Hai vợ chồng họ còn trẻ, ăn rất ít thức ăn, tí tít; họ giữ nhà cửa sạch sẽ, gần gũi như nhà mình nữa, không thấy chê vào đâu được. Có hai đứa đi làm, ông ấy làm nghề kế toán, đã từng nghỉ phép đi học ở đây, nói tiếng Anh, tiếng Pháp trôi chảy; đưa con trai thì đi học, rất ngoan ngoãn, rồi phép.

Những hình như họ không thấy nào chấp nhận được rằng một người đàn bà cũng là một chủ nhà, người chủ nhà!

Nhiều người gọi các xâu Hồi Giáo đã trở thành công dân Canada những vị giết phong tục, văn hóa của chúng tôi. Một câu chuyện bị thổi phồng mà xảy ra năm qua khi một gia đình người gốc Afghanistan đã giết đứa con gái 16 tuổi, vì cô gái đã đi chơi với bạn trai, dù bị mẹ cấm.

Người mẹ cũng tham dự vào việc giết con này với chồng và con trai. Sau khi giết con gái, người cha đi đến báo cho cảnh sát biết để bắt ông ta đưa ra tòa. Là công dân Canada, họ muốn trả lại cho ông danh dự, ăn uống thiến, có trách nhiệm, tôn trọng luật lệ của xã hội này. Những mặt khác họ vẫn thấy bạn bè họ nói “bạo lực danh dự gia đình” theo truyền thống quê hương họ. Họ coi truyền thống đó có tính chất thiêng liêng, vượt lên trên luật lệ của thế gian.

Ông Jose Manuel Barroso, chủ tịch Ủy Hội Cộng Đồng Âu Châu có thể kết án những hành động như vậy là “dã man không thể tưởng tượng được,” nhưng ông đã kết án chính quyền Iran trong việc xử tử một phụ nữ với tội ngoi tình bằng cách ném đá. Những người tin tưởng và thực hành các truyền thống lâu đời đó lại coi chính họ mới thực sự sống văn minh, những người khác họ mới là dã man, mới r.

Có thể giới đang chăm chú nhìn vào nước Iran, chờ đợi quy tắc mới của tòa án tối cao của các giáo sĩ. Tuy nhiên năm nay nhiều người đã ký kiến nghị chính quyền và giáo quyền để xin được giết bà Sakineh Mohammad Ashtiani.

Bà Sakineh đã bị kết tội “ngoi tình.” Bà có thể bị xử tử bằng cách ném đá cho tội chết theo phong tục cổ. Bà bị truy tố vì, sau khi chồng đã chết vào năm 2006, bà ăn ngủ với người đàn ông khác. Đó là tội ngoi tình. Bà bị kết án phạt đánh đòn 99 roi. Người con trai lớn, lúc đó 17 tuổi, đã yêu cầu có mặt lúc mẹ bắt hành hạ, vì anh “không muốn bị rủa m tội phạm chết bao đau đớn, sống trong cảnh cô đơn.”

Chính quyền Iran từng tố cáo bà Sakineh Ashtiani giết chồng bà. Họ còn nói rằng bà đã thú nhận tội giết chồng - chết cũng như Bukharin ra tòa đã thú tội phạm tội giết cộng sản sau khi được công an của Stalin hỏi cung! Khi ra tòa bà đã phạm tội thú tội đó.

Sau khi được tòa án ở thành phố Tabriz tha bổng vì thiêu hủy bức ảnh của bà Sakineh bị đem ra xử tử vì tội ngoi tình, với bản án tử hình sau được đổi cho chết bằng cách treo cổ thay vì bị ném đá. Hai người con của bà Sakineh đã vượt biên sang nước ngoài và sống hòa trộn cùng các thành viên nhân quyền trong nước Iran, được cứu mạng.

Các nhân vật nổi danh và nhiều thành viên chính trên truyền thông gia nhập lên tiếng can thiệp; cho nên bản án tử hình đáng lẽ thi hành vào tháng 7 vừa qua, đã được hoãn lại, cho Tòa án Tối Cao phúc thẩm.

Người con trai lớn Sajad, 22 tuổi, là báo tin mạnh mẽ còn bị kết thêm tội vi phạm vì phẫn nộ do được, sau khi tờ Thời Báo ở Teheran đăng bức hình bà không quàng khăn trùm đầu. Bà bị kết án đánh roi 99 lần, vì chụp hình được đầu trần, trái pháp luật của các giáo sĩ. Tờ báo này sau đó đã đình chính, gia đình thích đó là hình mặt phẫn nộ Iran khác, nay đã sống tự do ở Thụy Điển. Người con trai không biết bà Sakineh Ashtiani đã bị đánh hay chưa.

Cơ thể gia đình bày tỏ lòng phẫn nộ trước cách xử của chính quyền Iran đối với một góa phụ 43 tuổi. Nhiều cuộc biểu tình ở London, Paris, Washington. Thành phố Roma treo mặt chân dung lớn của bà (được khăn kín đầu) trước cửa tòa đô chính.

Tòa Thánh Vatican, với chức trường bác bỏ bản án tử hình ở mức này, đã can thiệp một cách tín đáo xin hỏi được giáo sĩ tối cao ở Iran trả tự do cho bà. Tổng Thống Brazil Luiz Inácio Lula da Silva nói ông đã ra lệnh để số nước ông trực tiếp can thiệp với Tổng Thống Iran Mahmoud Ahmadinejad xin ân xá, và hứa sẽ cho bà Sakineh được sang Brazil thăm con.

Bà Carla Bruni, với Tổng Thống Pháp Nicolas Sarkozy viết cho bà một lá thư ngắn, nói: “Sakineh, bà nên biết tên của bà đang là một biểu tượng của cơ thể gia đình. Chúng tôi sẽ lên tiếng bênh vực bà, nước Pháp sẽ không bỏ rơi bà.”

Sau khi bức thư được công bố, các tờ “báo được” ở Teheran chỉ tác giả bằng những từ thô lỗ. Người Trưởng M Hillary Clinton cũng can thiệp, yêu cầu chính phủ Iran tôn trọng quyền tự do làm người của dân, được biết là các phẫn nộ.

Chính quyền Iran đã tự bào chữa họ thực pháp luật của họ bằng cách trích lại các nước

Tây Ph[ ]ng. Phát ngôn viên B[ ] Ngo[ ] i Giao Iran nói các n[ ]u chính ph[ ] Âu Châu coi vi[ ]c x[ ] t[ ] hình m[ ]t ng[ ] i đàn bà ngo[ ] i tình và gi[ ]t ch[ ]ng là vi phạm nhân quy[ ]n, thì hãy th[ ] t[ ]t c[ ] các tên sát nhân trong nhà tù c[ ]a h[ ] đi!

H[ ] còn lên gi[ ]ng d[ ]y b[ ]o các n[ ]c Âu M[ ] hãy coi l[ ]i h[ ] th[ ]ng xã h[ ]i c[ ]a mình xem có t[ ]t hay không tr[ ]c khi ph[ ]n đ[ ]i Iran. H[ ] h[ ]i t[ ]i sao các n[ ]c Âu Châu l[ ]i [ ]ng h[ ] Israel khi n[ ]c này đ[ ]i x[ ] b[ ]t công v[ ]i ng[ ] i Palestine?

Nh[ ]ng ph[ ]n [ ]ng trên có th[ ] cho th[ ]y quan ni[ ]m v[ ] công lý và nhân quy[ ]n c[ ]a ch[ ] đ[ ] th[ ]n quy[ ]n [ ] Iran khác h[ ]n th[ ] gi[ ]i bên ngoài.

Nh[ ]ng vi[ ]c t[ ] bào ch[ ]a mình b[ ]ng cách k[ ] nh[ ]ng l[ ]i l[ ]m c[ ]a ng[ ] i khác, nh[ ] chính quy[ ]n Iran hay làm, không ph[ ]i là ph[ ]ng cách h[ ]p lý nh[ ]t đ[ ] ch[ ]i b[ ] t[ ]i l[ ]i. Không ph[ ]i vì có nhi[ ]u ng[ ] i đã vi phạm nhân quy[ ]n mà hành đ[ ]ng vi phạm c[ ]a mình đ[ ]c coi là h[ ]u lý.

M[ ]t ng[ ] i ăn c[ ]p trong m[ ]t c[ ]a hàng không th[ ] t[ ] bi[ ]n h[ ] b[ ]ng cách t[ ] cáo l[ ]i r[ ]ng ch[ ] hàng đã bán giá đ[ ]t đ[ ] ki[ ]m l[ ]i quá nhi[ ]u. Nh[ ]ng chính quy[ ]n đ[ ]c tài [ ] Mi[ ]n Đ[ ]n, B[ ]c Hàn, Vi[ ]t Nam, Sudan, th[ ]ng ch[ ] trích các c[ ]nh b[ ]t công trong xã h[ ]i Tây ph[ ]ng đ[ ] bi[ ]n h[ ] cho các chính sách khinh th[ ]ng quy[ ]n t[ ] do c[ ]a ng[ ] i dân trong n[ ]c h[ ].

Trên th[ ] gi[ ]i đã có nhi[ ]u n[ ]i x[ ] t[ ] các ph[ ]n ngo[ ] i tình b[ ]ng cách ném đá t[ ]i ch[ ]t. Lu[ ]t c[ ] truy[ ]n c[ ]a Do Thái Giáo nói đ[ ]n 18 tr[ ]ng h[ ]p có th[ ] x[ ] t[ ] b[ ]ng cách ném đá.

Có ch[ ]ng tích cho th[ ]y l[ ]i hành hình này cũng đã ph[ ] bi[ ]n [ ] Hy L[ ]p th[ ]i c[ ] đ[ ]i. Tr[ ]c đây 2000 năm có th[ ] đó là m[ ]t ph[ ]ng pháp x[ ] án bình th[ ]ng [ ] vùng Trung Đông; vì v[ ]y m[ ]i có câu chuy[ ]n chúa Giê Su h[ ]i, “Ai th[ ]y mình không có t[ ]i thì ném hòn đá đ[ ]u tiên đi!”

Phong t[ ]c ném đá ch[ ]c r[ ]t ph[ ] bi[ ]n trong th[ ]i đó, không ai mu[ ]n đi ng[ ]c l[ ]i. Cho nên nh[ ]ng tác gi[ ] Tân [ ]c cũng không ghi l[ ]i ý ki[ ]n c[ ]a Chúa Giê Su, ngài có th[ ] ph[ ]n đ[ ]i ngay vi[ ]c gi[ ]t ng[ ] i, dù ng[ ] i đó b[ ] coi là có t[ ]i trong cõi nhân gian này. Nhi[ ]u tác gi[ ] công nh[ ]n m[ ]t H[ ]i Đ[ ]ng Phán Quan (Sanhedrin) c[ ]a Do Thái Giáo đã bãi b[ ] h[ ]n án t[ ] hình t[ ] năm 30, Tây l[ ]ch, vì tin con ng[ ] i không th[ ] c[ ]p quy[ ]n s[ ]ng ch[ ]t do Th[ ]ng Đ[ ] ban cho ng[ ] i khác.

Các hình thức giết cho biết trong Kinh Kuran của Hồi Giáo không hề có một chữ nào viết về “rajm” tức là Ném Đá hay ném đá cho đến chết.

Một số quốc gia Hồi Giáo đã áp dụng cách xử tử này dựa trên những luật lệ được phát triển sau này, nhân danh Kinh Kuran. Hiện nay một số quốc gia Hồi Giáo còn áp dụng hình phạt ném đá như Afghanistan, Iran, Saudi Arabia, Somalia, Sudan, và Nigeria. Những hiện có nhiều phong trào phản đối tại các nước Iran hoặc Afghanistan đang công khai vận động bãi bỏ phong tục này.

Phong tục hành hình bằng cách ném đá hầu như chỉ áp cho các phạm nhân ngoại tình, ít khi dùng cho các tội khác. Đúng ra, đó không phải là việc xử tử hình mà còn là tra tấn, hành hạ nhân a. Điều đó cho thấy tình trạng nam khinh nữ cũng là một phong tục phản biến từ mấy ngàn năm trước còn lưu cữu tới giờ.

Loại người được coi là càng ngày càng văn minh hơn vì đã biết thay đổi các phong tục, trong đó có việc bác bỏ thái độ trọng nam khinh nữ.

Phạm nhân có thể đã bị kết tội khi có sự phân công, phái nam đi săn bắn, đàn bà phải cho con bú nên chỉ đi hái lượm gạo. Những nhân loại đã tiến bộ tình trạng săn bắn du mục sang công việc chăn nuôi, trọng trọng là như phạm nhân.

Chỉ có những người đàn bà sống gạo gạo hàng ngày, nhà cửa, mới có công việc và đức tính kiên nhẫn để thí nghiệm các việc trồng trọt và chăn nuôi. Loại người thực sự văn minh, một số ít người sẽ xu hướng thực phạm cho nhiều người, như phát minh vĩ đại đó. Như phát minh căn bản đó mà mọi xã hội có sự mới có thể nuôi những người không cần làm ra thực phạm, những các nghề sĩ, những nhà phát minh, các thợ khéo, giúp tiến tới những hoạt động thực phạm, công nghệ, văn văn sau này.

Không phải vì biết tiến bộ phạm nhân đã sáng tỏ ra nên văn minh nhân loại, mà vì tôn trọng quy định của tất cả mọi người được quy định sống như nhau, mà loài người đã đưa cao quy định bình đẳng giữa nam và nữ.

Một cách thức khác rất phản biến trong lịch sử là tội tử hình, theo một điều luật của Hoàng Đế

Hammurabi, ban hành 17 thđ kđ trđ c Công nguyên, đđ a tđ i câu tđ c ngđ nđ i tiđ ng: “Mđ t trđ bđ ng mđ t, rđng trđ bđ ng rđng.” Nhđ ng loài ngđđ i vđn minh cũng nhđ n thđ y viđ c giđ t chđ t mđ t phđ m nhđn không giúp cho tđ i ác giđ m bđ t, mà có thđ vì muđ n tđ p thđ trđ thù mđ t cá nhđn.

Hiđ n nay có 95 quđ c gia trên thđ giđ i đđ bđi bđ án tđ hình. Nhđ ng nđđ c còn giđ , chiđ m kđ đđ c là Trung Quđ c, năm 2009 đđ giđ t 1700 ngđđ i (ngđi có thđ trđn 10,000 ngđđ i nhđ ng không đđđ c báo cáo), rđ i đđ n Iran, giđ t 388 ngđđ i, sau tđ i Iraq (120), Á Rđ p Saudi (69), nđđ c Mđ đđ ng hàng thđ 5 vđ i 52 vđ hành hình vào năm đđ.

đ nhđ ng nđđ c còn giđ án tđ hình, ngđđ i ta cũng tìm cách làm cho viđ c nhđn danh xã hđ i, nhđn danh công lý mà giđ t ngđđ i có thđ nhđn đđ o hđ n. Dân chúng Mđ hiđ n còn đđng tranh luđ n vđ phđđ ng pháp xđ tđ bđ ng ghđ đđ n hay chđch thuđ c, cách nào nhanh hđ n và bđ t gây đau đđ n hđ n.

Tiđ n tđ tình trđ ng đđ man sang vđn minh, ngđđ i ta cũng không muđ n đđ cho viđ c xđ tđ hình mang tđch chđ t trđ thù, và nhđ t là không khđch đđ ng thú tđch trong con ngđđ i. Nhđ ng vđ hành hình công khai, nhđ t là nhđ ng vđ treo cđ , ném đá, đđ u là nhđ ng đđ p đđ nhiđ u ngđđ i thđ a mđn khuyñh hđđ ng giđ t chđc cđ a hđ .

đ các nđđ c, kđ cđ đ Viđ t Nam, khi còn nhđ ng vđ hành hình trđđ c công chúng, nói là đđ rđn đđ ngđđ i khác, thđ c sđ có nhiđ u ngđđ i đđ kéo nhau đđ xem, nhđ mđ t cuđ c giđ i trí. Các bđ o chúa thđđ ng đđ i đđ ng thú tđch tiđ m tàng trong mđ i ngđđ i dân đđ biđ n hđ cho nhđ ng cuđ c hành hình công khai đđ.

Nhđ ng vđ đđ u tđ bđ ng “tđ án nhđn dân” do cđ ng sđ n Trung Hoa tđ chđ c thđ i cđ i cách ruđ ng đđ t cũng vđ y. Nhđ ng “phiđn tđ” đđ vđ a khđch thđc óc trđ thù, máu giđ t ngđđ i cđ a đđm bđ n cđ nông, vđ a là cđ hđ i đđ bđ n cđđ p đđđ c chđch quyđ n tiđu đđ t nhđ ng ngđđ i bđ t đđ ng ý kiđ n.

Cđ ng sđ n Viđ t Nam đđ hđ c đđđ c phđđ ng pháp đđ cđ a các đđ ng chí Trung Quđ c, đđm áp đđ ng đđ nđđ c ta, đđđ i sđ chđ đđ o cđ a các “cđ vđ n.” Trong đđ ch sđ dân tđ c Viđ t Nam chđ a bao giđ ngđđ i Viđ t đđ i đđ i xđ vđ i nhau mđ t cách tàn bđ o, nhđ đđm chđn sđ ng ngđđ i, chđn đđ ng ngđđ i còn sđ ng chđ đđ hđ cái đđ u rđ i cho cđ y bđ a đđ qua. Phđđ ng pháp đđ chđ c phđ i là sáng kiđ n cđ a các đđ ng chí “cđ vđ n Trung Quđ c vĩ đđ i,” đđm sang nđđ c ta tđ mđ t quđ c gia đđ sáng chđ ra nhđ ng phđđ ng pháp giđ t ngđđ i tinh vi mô tđ trong Đđn Hđđ ng Hđnh cđ a Mđ c Ngđn. Hoàn toàn

do thú tính thúc đẩy. Nghĩ lại, chúng còn thấy chia sẻ niềm nh[c, khi ng[i Việt Nam lại giết nhau nh[vậy.

Chúng ta cùng góp lại câu chuyện cho bà Sakineh Mohammad Ashtiani. Bà hiện là bị u t[ng cho c[th[gi[nhìn vào, nh[Carla Bruni viết.

Chúng ta th[m[ng trình để vẫn minh c[a n[c Iran qua vụ này. Việc h[có làm bom nguyên tử hay không cũng không quan trọng cho danh dự quốc gia c[a h[b[ng cách h[để xử vụ bà Ashtiani.

Hy vọng các giáo sĩ Iran sẽ không giết bà chỉ vì muốn chứng tỏ họ coi trọng các lời nói của bà Hillary Clinton [M[hay ông Jose Manuel Barroso [Âu Châu. Một dân tộc đã sản xuất ra những bậc Thánh như Zaratustra, Mani, các triết gia như Jaleleddin Ashtiani, Kazem Assar, Ibrahim Ashtyani (không biết có h[với bà Ashtiani ngày nay hay không), những thi sĩ như Omar Khayyam, Rubi, Sadi, vân vân, chắc sẽ có sẵn những đáng viết nên nhân c[a h[.

Cũng những người Việt Nam mình sẽ có sẵn những đáng là con cháu c[a Lý Nhân Tông, Trần Thái Tông, Nguyễn Trãi. Phải sẵn sàng hòa vào chi[u t[n hóa c[a n[n vẫn minh nhân loại.